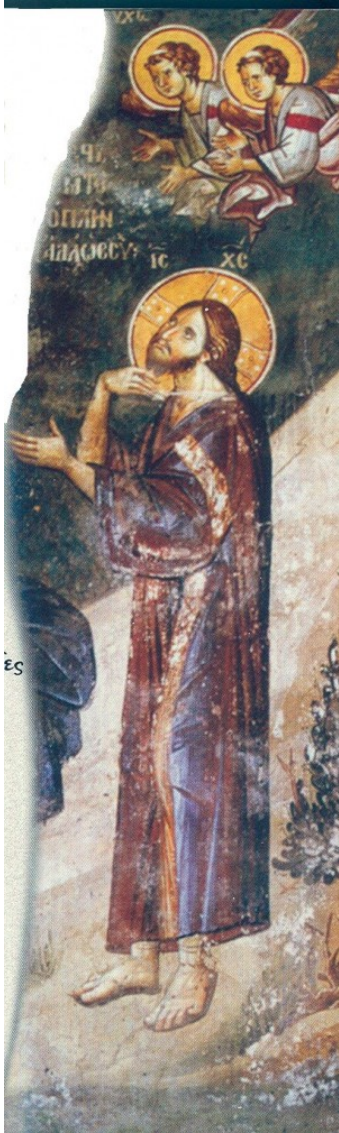

13 Ιανουαρίου 2010

Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ Θεού, ελέησόν με τον αματωλόν.

[/ Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ας εξετάσουμε τι έχει να μας πει αυτή η προσευχή για την ενσάρκωση του Ιησού Χριστού και για τη θεραπεία μας απ' αυτόν και μέσα σ' αυτόν.

Υπάρχουν στην Προσευχή του Ιησού δυο «πόλοι» ή δυο ακραία σημεία. «Κύριε...Υιέ του Θεού»· η Προσευχή μιλάει πρώτα για τη δόξα του Θεού, διακηρύσσοντας τον Ιησού σαν Κύριο όλης της δημιουργίας και σαν τον αιώνιο Υιό. Έπειτα στο κλείσιμό της η Προσευχή στρέφεται στην κατάσταση μας ως αμαρτωλών - αμαρτωλών εξ αιτίας της πτώσης, αμαρτωλών από τις προσωπικές μας πράξεις τις λαθεμένες: «..με τον αμαρτωλόν». Είναι σημαντικό το ότι λέμε «ελέησόν με τον αμαρτωλόν»- σαν να ήμουν εγώ ο μοναδικός αμαρτωλός.

Έτσι η Προσευχή αρχίζει με λατρεία και τελειώνει με μετάνοια. Ποιός ή τί μπορεί να συμφιλιώσει αυτά τα δύο άκρα της θείας δόξας και της ανθρώπινης αμαρτωλότητας; Υπάρχουν τρεις λέξεις στην Προσευχή που δίνουν την απάντηση.

Η πρώτη είναι «**Ιησούς**», το προσωπικό όνομα που δόθηκε στο Χριστό μετά την ανθρώπινη γέννησή του από την Παρθένο Μαρία. Αυτό το όνομα έχει την έννοια του Σωτήρα· καθώς είπε ο άγγελος στο θετό πατέρα του Χριστού, τον άγ. Ιωσήφ: «και καλέσεις το όνομα αυτού Ιησούν, αυτός γάρ σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών»

Η δεύτερη λέξη είναι ο τίτλος «**Χριστός**», η αντίστοιχη ελληνική απόδοση του «Μεσσίας», που σημαίνει «Αυτός που έχει χριστεί από το Άγιο Πνεύμα του Θεού». Για τους Εβραίους της Π. Διαθήκης ο Μεσσίας ήταν ο αναμενόμενος λυτρωτής, ο μελλοντικός βασιλιάς που με τη δύναμη του Πνεύματος θα τους ελευθέρωνε από τους εχθρούς τους. ([περισσότερα...](#))